

Minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen) aan hoge commissaris te Djakarta (Hirschfeld), 30 mei 1950

Naar aanleiding van Uw 111 deel ik U mede, dat ik U morgen telegrafisch een betrouwbare samenvatting van het antwoord dat de Regering in de vergadering der 2e Kamer van Vrijdag jl. heeft gegeven naar aanleiding van de beschouwingen over de Regeringsnota, zal seinen. Wat de betekenis betreft van het gevoerde Kamerdebat zou ik persoonlijk als mijn indruk willen geven, dat de Kamer vooral ten aanzien van het zelfbeschikkingsrecht, maar ook overigens wenst, dat de Nederlandse Regering vasthoudt aan hetgeen ter Ronde Tafel Conferentie is overeengekomen en in redelijkheid alles doet om de nakoming daarvan te verzekeren.

De motie van afkeuring van het Regeringsbeleid van de Heer Oud kwam vrij onverwacht in een later stadium van het debat - Stikker was intussen uit Parijs in de Kamer teruggekeerd - beduidde hij dat de motie alleen tegen mij gericht was. De Minister-President intervenueerde, zeggend, dat de Indonesiëpolitiek Kabinetpolitiek was. De KVP en de Partij van de Arbeid wilden een motie van afkeuring niet steunen, maar aan de andere kant niet de idee wekken, alsof verwerping van de motie Oud hunnerzijds zou betekenen dat zij op de materiële verwezenlijking van het zelfbeschikkingsrecht geen prijs stelden. Vandaar dat Romme met een eigen motie kwam, die werd aangenomen. De Heer Tilanus koos ook de Regeringszijde, maar de meerderheid van de Christelijk Historische Kamerleden steunde de motie Oud. Ik geloof, dat de motie Oud een reactie is op de interne moeilijkheden, welke de partij van de Vrijheid ten aanzien van het Indonesiëbeleid te verwerken heeft. Die moeilijkheden kent ook de Christelijk Historische fractie, maar dit kon de heer Tilanus er niet toe brengen om aan een politieke manoeuvre mede te werken, waardoor hij zich evenals Oud van het Regeringsbeleid kon distancieren en de verantwoordelijkheid daarvoor aan anderen kon laten. Naar ik mag aannemen, zal de motie Oud op de samenstelling van het Kabinet van geen invloed zijn.

Een blad als de Nieuwe Rotterdammer spreekt onverholen zijn afkeuring uit over de motie Oud, evenals de pers van de K.V.P. en de Partij van de Arbeid.